

Barbara St, Niegotowa Bossa Nova

Miała właśnie włożyć suknię
a tu nagle wiatr
na zbyt długą pogawędkę wpadł
Spojrzał i rzekł dość okrutnie
- Tu się przytnie, tam się utnie
Nikt się już nie nosi tak!
Więc uciekła, choć niełatwa
z wiatrem w berka gra
nim zniknęła zawołała tak
- Może to wytarty atłas
lecz w nim przecież tyle światła,
że na cały starczy świat
Niegotowa bossa nova
nie gustuje w nowych modach
zamiast w nuty patrzy w dal
nie ma nic a wszystko ma
Niegotowa bossa nova
wpół ubrana w dźwięki, w słowa
ma dla ciebie ciepłą myśl
i to starczy jej by być
Miała właśnie włożyć suknię
a tu nagle wiatr
- Nikt się już nie nosi tak!
Więc uciekła atłasowa
wpół ubrana w dźwięki, w słowa
bossa nova, bossa nova!...
Niegotowa bossa nova
Raczej mało salonowa
zamiast w nuty patrzy w dal
nie ma nic a wszystko ma
Niegotowa bossa nova
Gdy w jej suknię myśli schowasz
da ci cały świat
bossa nova, bossa nova
bossa nova, bossa nova
bossa nova, bossa nova!